

ת"פ 27102/10/14 - מדינת ישראל נגד ולרי אגרונוב

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 27102-10-14 מדינת ישראל נ' אגרונוב
תיק חיצוני: 283246/2012

בפני	כב' השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ולרי אגרונוב

החלטה

רקע

בתאריך 20.10.14 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של פירוק חלקים מרכב והחזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיפים 413ד(ב) ו- 413ז לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

לטענת המאשימה, ביום 3.7.12 בסביבות השעה 22:30, בסמוך לקניון "אורות" באור עקיבא, פירק הנאשם מצבר בשווי של כ- 400 ₪ מרכב מסוג מיצובישי לנסר, מ.ר. 94-972-56 (**להלן: "הרכב"**) השייך למתלונן יורם כדורי, ללא רשותו. באותן נסיבות - כך לטענת המאשימה - החזיק הנאשם ברשותו "שפיץ פלייר" המשמש לשם פריצה לרכב מבלי שהיה בפיו הסבר סביר לכך.

בישיבת ההקראה הראשונה שהתקיימה בפני ביום 4.3.15, טענה ב"כ הנאשם כי המאשימה לא עמדה בחובת היידוע המוטלת עליה מכח סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (**להלן: "חסד"פ"**) וכי לנוכח העובדה שהרכב ממנו פורק המצבר כנטען בכתב האישום, הוכרז כ"אבדן כללי" הרי שלא מדובר ב"רכב" כהגדרתו בחוק העונשין ולפיכך לא היה מקום לייחס לנאשם את העובדות והעבירות בהן הוא מואשם.

בשתי טענות אלה הנני נדרשת להכריע כעת.

טיעוני הצדדים

האם עמדה המאשימה בחובת היידוע?

את טענתה בדבר אי קיום חובת היידוע, נימקה ב"כ הנאשם באלה:

· הודעת היידוע, דהיינו ההודעה בדבר העברת חומר חקירה ביחס לעבירות פשע בעניינו, נשלחה אל הנאשם ביום 13.12.12 לביתו שברח' האלון 557 באור עקיבא, בשעה שמאז 11.12.12 היה הנאשם עצור בתיק אחר (ת"פ חדרה 12-12-27513) וכשבהמשך, ביום 2.1.13 במסגרת אותו תיק בו טיפלה אותה יחידת תביעות, הופסקו ההליכים המשפטיים נגדו והוא אושפז בבית חולים לחולי נפש. זאת לאחר שנמצא כי הוא איננו כשיר לעמוד לדין ואינו אחראי למעשיו. הנאשם שוחרר מן האשפוז כעבור כשנה, ביום 5.12.13 (ר' נ/1).

· במצב דברים זה - כך לשיטת ב"כ הנאשם אשר הגישה לעיוני פסיקה רלבנטית - מדובר במקרה בו משלוח הודעת היידוע נעשה שלא כדין, שכן המאשימה אשר אמורה היתה לדעת כי הנאשם עצור וכי לאחר מכן אושפז בתיק אחר בו היא עצמה טפלה גם כן, לא אפשרה לו לפנות אליה בבקשה להמנע מהגשת כתב אישום נגדו. לפיכך עותרת היא לביטול כתב האישום נגדו בתיק זה.

לשיטת המאשימה, הוראת סעיף 60א' (ג) לחסד"פ הינה הוראה מיוחדת המסדירה כללי המצאה שונים מאלה הקבועים בסעיף 237 לאותו חוק, באשר היא מטילה על המאשימה חובת משלוח בדואר רשום בלבד. לפיכך אין היא מחוייבת לוודא את הגעת ההודעה ליעדה ואם הוכיחה כי שלחה אותה בדואר רשום כנדרש, הרי שהיא עמדה בחובת היידוע.

האם רכב שהוגדר כ"אבדן כללי" עונה על הגדרת "רכב" הקבועה בסעיף 413א' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, או שמא המאשימה מייחסת לנאשם עבירה שברור כי אחד מיסודותיה אינו מתקיים?

המאשימה אשר איננה חולקת על כך שהרכב נשוא כתב האישום אכן הוגדר כ"אבדן כללי", טוענת כי לנוכח העובדה שההגדרה הנ"ל כוללת בתוכה גם "מכונה או מתקן נעים או נגררים" הרי שמדובר ברכב כהגדרתו זו.

דין והכרעה

סעיפים 60א' (א) ו- (ג) לחסד"פ שהם הרלבנטיים לעניינו, קובע כי:

רשות התביעה שאלה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח "א. 60א. (א)

לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי העניין, כי קיימת מניעה לכך.

....

נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה (ג)

כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה".

על פי הפסיקה, מקום בו לא קויימה חובת השימוע, יש להיזקק לדוקטרינת "הבטלות היחסית" שבמשפט המנהלי (ר' ע"פ 1053/13 הייכל נ' מדינת ישראל). יישום דוקטרינת הבטלות היחסית במקרים בהם נפל פגם בהחלטת המאשימה להגיש כתב אישום בשל אי קיום חובת השימוע, יכול להוביל לאחת משתי אפשרויות:

א. ביטול כתב האישום אשר משמעותו היא שהנאשם חוזר למעמד של חשוד ועריכת שימוע

(ר' למשל: ת"פ (מח' - ים) 333/09 מדינת ישראל נ' סיאד ; ת"פ (מח' נצרת) 39634-06-

10 מדינת ישראל נ' ינאי; ת"פ (מח' - מרכז) 2631-04-09 מדינת ישראל נ' קאסם).

ב. הותרת כתב האישום על כנו תוך מתן הוראה למאשימה לערוך שימוע בדיעבד (ר' למשל:

ת"פ (מח' - ב"ש) 19755-07-12 מדינת ישראל נ' קנרש ; ע"פ (מח' - ים) 30541/06 מדינת ישראל נ' כהן).

אופן יישום דוקטרינת הבטלות היחסית בנוגע לפגם משפטי שנפל בפעולת הרשות, נעשה תמיד על רקע נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה (ר' ע"פ הייכל הנ"ל).

במקרה שבפני, עיון במסמך נ/1 מלמד על כך שביום 13.12.12 שלחה המאשימה אל הנאשם הודעה לפי סעיף 60א לפי כתובת מגוריו שהיתה ידועה לה באותה עת. אכן, רק יומיים לפני כן, ביום 11.12.15 נעצר הנאשם בתיק אחר שבו טיפלה אותה יחידת תביעות ששלחה אליו את הודעת היידוע בתיק הנוכחי, אלא שלטעמי גם אם ארעה תקלה או אף נפל דופי מסוים בהתנהלותה בהקשר זה בשל חוסר סנכרון בין עובדיה השונים (תובעים שונים ו/או תובע/ת ומזכירה האחראי על משלוח הודעות היידוע) באופן שיאפשר עדכון מיידי של עובדת מעצרו של הנאשם ולאחר מכן גם אשפוזו, עדיין אין בכך כדי להביא מיניה וביה לביטול כתב האישום, או להעיב על אפשרות ניהול ההליך הנוכחי נגדו בצורה הוגנת.

באשר לשאלת התקיימותו של יסוד "הרכב" הנדרש להוכחת העובדות המיוחסות לנאשם בכתב האישום -

סעיף 413א לחוק העונשין מגדיר את המונח "רכב" כ"רכב הנע מכוח מכני מכל צורה שהיא או הנגרר על ידי רכב, וכן מכונה או מיתקן הנעים או הנגררים כאמור, ולרבות אופנוע עם רכב צדי או גרור או בלעדיהם, תלת-אופנוע וכן אופניים או תלת-אופן, אם יש להם מנוע-עזר".

תקנה 266 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 מגדירה "רכב באבדן גמור" (Total Loss) כ"רכב ששמאי רכב קבע עמוד 3

לגביו שהוא יצא מכלל שימוש או שהנזק הגולמי בו הוא 60 אחוזים ומעלה משווי הרכב".

מכיוון שחוקים צריכים להתפרש על פי התכליות שלשמן הם חוקקו, אפנה אל התכלית שלשמה תוקן בשעתו (1990) חוק העונשין, תשל"ז-1977 בהוספת פרק מיוחד (ה1) שכותרתו "עבירות בקשר לרכב". בדברי ההסבר להצעה לתיקון החוק בהוספת פרק זה, מדובר על הצורך להאבק בעבירות רכוש הקשורות לגניבת כלי רכב ובעבירות הנלוות הקשורות אליהן, שכן אלה הפכו למכת מדינה. בין השאר מצוינת התופעה של גניבת כלי רכב על פי הזמנה, פירוקם, החלפת זהותם, סחר בחלקיהם השונים ועוד. על רקע דברים אלה, דומני כי גם רכב יצא מכלל שימוש, אך עדיין יש בו חלקים שניתן לפרקם, לגנבם ואף לסחור בהם, ראוי שיוגדר כ"רכב". (ר' מקרים דומים בהם הועלו טענות דומות שנדחו על ידי בתי המשפט בת"פ (שלום ת"א) 8158/03 **מדינת ישראל נ' אמיגה**; , ע"פ (מחוזי ב"ש) 7400/04 **בוכבזה נ' מדינת ישראל** ות"פ (שלום ב"ש) 33481/05/10 **מדינת ישראל נ' איליאגוייב**).

משכך, אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם בהקשר זה.

סוף דבר

מפני כל האמור לעיל ועל מנת שלא תישלל מהנאשם הזכות לשכנע את המאשימה מדוע לא היה מקום להגיש נגדו כתב אישום זה, הנני מורה לה לקיים בו שימוע בדיעבד וזאת בתוך 30 יום מיום שתתקבל אצלה החלטה זו.

ב"כ הצדדים והנאשם יתייצבו בפני ביום 29.6.15 בשעה 09:00, אלא אם תחליט המאשימה, בעקבות השימוע, לבטל את כתב האישום ותודיע על כך לבית המשפט קודם לכן.

המזכירות תשלח לצדדים החלטה זו בפקס ותקבע מועד הדיון ביומני.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשע"ה, 05 מאי 2015, בהעדר הצדדים.